

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

In ingressu religionis quisnam scopus ob oculos constitue[n]dus:
quomodo, quosue mores mutare tyro cœnobita debeat. Epist. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Vt cum Deo
pañum inc
undum fit
mundum
relicturo.

tionis effectum. Roga eum, vt tecum dignetur inire pactum, & tu similiter non tuæ virtuti, sed gratiæ eius innitens, eligas ferire cum eo pactum, vt ipse sit Dominus Deus tuus, tu verò seruulus eius, detq; tibi omnia ad sui amorem, cultum atque reuerentiam necessaria atq; vtilia: dirigat, regat, possideatq; te in æternum: nec vnquam finat te aliud aliter aut agere, aut velle, quàm suæ beneplacitæ maiestati.

Phil 2.

Facias tunc propositum ex toto animo & corde Deum velle, diligere, & eius beneplacitum nunquam negligere, ad omnia hilariter obedire, & propriam voluntatem radicitus mortificare ad gloriam & beneplacitum eius, qui pro te humiliavit semetipsum factus obediens vique ad mortem. Vale fili dulcis.

In ingressu monastica Religionis quisnam scopus ob oculos constituendus: quomodo quoque mores mutare tyro cœnobita debet.

Epistola XVI.

F. IOANNES IVSTVS, LANSPERGIUS, CARTHVS.

F. Hupertio filio charissimo S.

Quo animo
monasticū
fit ample-
ctendum
institutum.
Cur vestes
mutent mo-
nasticen
subitici.
Vt mutari
debeant qui
mundo va-
lesfaciunt.

Fili mi dilectissime, ad Ordinem hunc venis, vt ad Deum toto corde conuertaris. Si aliud quæris, consultius extra Ordinem manes, quam intrare. Neque enim fieri potest, vt ordinatè viuas in Ordine, si non benè ordifata intras intentione. Hic est ergo intentionis tuæ scopus, vt toto corde conuertaris ad Deum. Propterea mutas vestes in huius Ordinis ingressu, quo tu ipse semper admonearis vitam & animum mutare. Vide ergo, qui à Deo alienus fueris, vt mutatus, atq; iã ad Deum conuersus, alius nunc fias. Hactenus itaque gauisus fuisti in peccatis: posthac non debes sine gemitu recordari peccati. Hactenus carni mollia atque delicata qua fisti: modo aspera & amara debes ex desiderio amplecti. Hactenus pro Christo nihil, & omnia voluisti agere ac pati pro mundo: nunc mundum: & omnia quæ mundi sunt debes contemnere, & Christi amicitiam ex toto corde quærere. Hactenus propriam voluntatem, proprium sensum & desideria tua sensualia conatus es defendere, atque statuere: nunc omnem debes nauare operam, quomodo propriam in te voluntatem mortifices, quomodo priuato amore exuaris, & quò ab omni proprietate liber efficiaris, & sit Deus in te, & tibi omnia. Hactenus laudes, fauores, hominumq; amicitias desiderasti: nunc soli Deo appetas placere, & proximò caueas offendiculum præbere, aut scandalum. Hactenus pulchra, pretiosa quæq; & multa quæsiuisti habere: iam viliora atque abiectiora debes, quantum in te est eligere, & paucis qua ceteri fastidiunt contentus esse. Hactenus maluisti imperare, quam subesse: nunc debes te ipsum abnegare, & propter Deum omnibus te subicere. Hactenus voluisti abundare: nunc debes penuriã pati. Hactenus voluisti habere superflua: nunc debes pro Deo amare, vt etiam tibi desint necessaria. Hactenus nemo audebat tibi conuitium irrogare: modo debes velle ab omnibus argui, despici & conculcari. Hactenus si quispiam tibi non faucebat, volebas, vilesisti: posthac eū qui te persequitur debes æstimare amicū, & vt benefacto-

Proprietas
omnis repu-
dianda.

rem

sem amplecti. Hactenus voluisti deridere & iniurias irrogare: modo debes iniurias pati, & nihilominus ut reum te accusare, ac omnibus malis dignum te estimare. Adhæc igitur præpara te, quia hæc queris, si ex toto ad Deum corde conuerti cupis. Vale.

Quid querat
qui ad Deum
toto corde
conuertitur.

Stipendia præcipua militum Christi quæ sunt: Infirmities corporum cur permittantur à Deo: mali homines quam sint bonis & De electis necessary & frugiferi.

Epistola XVII.

F. IOANNES IVSTVS LANSBERGIUS CARTHVS.
filius suo charissimo Iohanni, nouello Carthusiano.

Charissime fili accepi grauissimam in firmitate laborasse. Compatebar quidem tibi pro molestia corporis, verum de animæ tuæ profectu exultabam: quoniam quidem vel inde intelligo te charioribus Dei amicis (si modo ipse volueris) ascribendum, qui in primo militiæ, tum Christianæ, tum Carthusianæ aggressu signa & stipendia, quæ præcipuis donantur amicis, à Christo Iesu rege & ductore tuo suscepisti. Quæ sunt hæc inquis? Ea ipsa haud dubium, quæ ipse (dum hic pro nobis militaret, aut militiam doceret in terris) in se portauit, aduersa multa, molesta, dura, & omni fariam amara &c. Percurre vitam eius, & vide exactius singula examinando, quanta sustinuit in fame, siti, penuria, contemptu, laboribus, fatigationibus, tentationibus, exilio, fuga, persecutionibus, iniurijs, contumelijs, angustijs, passionibus, adoloribus, verberibus, vulneribus: signominiosissima tandem morte vitam suam conclusit, his amicos suos, quanto fuerint præcipui, quanto chariores, tanto copiosius condonauit. Ita quoque nunc meo Iohanni in initio mox suæ conuersionis (non ante conuersionem, ne militiam suscipere recusaret) dura vsque ad mortem propinauit, volens illum sibi conformari, quando & ipse suæ passionis tempore instante, vsque ad mortem tristitiam suscepit.

Præcipua
militum
Christi sti-
pendia quæ
sunt.

Matt. 26.

Est tamen mihi ô prædilecte fili, & alia spes (nisi me fallas ipse) ex infirmitate tua, qua conuersionis tuæ initia Deus sibi dedicauit, videlicet vnde mundi amaritudinem, iuuentutis & omnis ætatis instabilitatem, voluptatum persequentium fraudem, vitæ incertitudinem, omniumque quæ extra Deum sunt, accipias fastidium & obliuionem: acta præterita tua vehementius tibi displiceant, conuersio & nouæ vitæ assumptio dulcius placeat, & mundum perfectius deseras, Christum feruentius veluti in extrema necessitate constitutus, quæras. Ita fili mi & tu quoque sentias velim, vt propterea infirmitate te donauerit Christus, vt conuersionem tuam feruentius incipias, mundum & quæ in eo sunt ex animo relinquant. Quis olim dum hosti tuo fertiebas, Christum contemnebas, seruauit te sanum? Scio quem respondebis. Ille idem & modo qui te fecit amicum seruare potuit, nisi aliter expeisset. Ad tuam vilitatem tibi ex amore aduersitatem largitus est, & sapius forsan subinde largietur, si modo tu in ipsum speraueris, si Deo innixus fueris, si de ipso in simplicitate ac bonitate cordis senseris, & ea quæ tibi miserit, vtilia feceris.

Sap. 6.

Tunc autem senties de Domino in bonitate, si cuncta quæ tibi eueniunt, non aliter ac de manu eius suscipis, si in omnibus bonitatem eius intelligis & laudas.

Sentire de
Domino in
laudas.